

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/165/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119382265
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:6119382265.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. P. L., PhD., v spore žalobcu : Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovaným: 1.) T. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., naposledy bytom I. XX/XXX, V. 2.) R. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., naposledy bytom I. XX/XXX, Nitra, v konaní o zaplatenie sumy 2928,51 eura, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 280 eur sa zastavuje.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2612,51eura

- úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2 254,19 eura od 12.09.2019 do 13.10.2019
- úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2 219,19 eura od 14.10.2019 do 11.11.2019
- úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2 184,19 eura od 12.11.2019 do 11.12.2019
- úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2 149,19 eura od 12.12.2019 do 14.01.2020
- úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2 114,19 eura od 15.01.2020 do 13.02.2020
- úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2 079,19 eura od 14.02.2020 do 12.03.2020
- úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2 044,19 eura od 13.03.2020 do 13.04.2020
- úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2 009,19 eura od 14.04.2020 do 17.05.2020
- úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1 974,19 eura od 18.05.2020 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

IV. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 97,54 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu dňa 20.09.2019 (čo súd zistil z elektronického registra) domáhal, aby súd rozhodol, že žalovaní v 1.) a 2.) rade sú povinní zaplatiť mu spoločne a nerozdielne istinu vo výške 2928,51 eura, spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2254,19 eura od 12.09.2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.11.2015 uzatvorili žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaní (v 1.) a 2.) rade) v právnom postavení spoludlžníkov Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“), pričom všetky súčasti Zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom OpP 1OpP/78/2018. Žalovaní svojimi podpismi na Zmluve potvrdili, že sa s týmito dokumentmi oboznámili a súhlasia s ich obsahom. Na základe Zmluvy žalobca poskytol

žalovaným peňažné prostriedky v sume 4000 eur (ďalej aj „istina“). Žalovaní sa v zmysle Zmluvy zaviazali vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov (všetky uvedené peňažné plnenia ďalej spolu aj „Úver“). Žalovaní neplnili úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaných s plnením úveru, Žalobca v zmysle ustanovenia § 565 OZ, v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaných na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti Úveru a nakoľko žalovaní na upozornenie nereagovali, vyhlásil dňa 03.10.2017 úver za predčasne splatný. Konkretizoval, aké úhrady žalovaní urobili po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (celkovo vo výške 497,61 eura). V súlade so Zmluvnými dokumentmi vznikla žalovaným povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 17.90 % ročne. Napriek tomu, že v súlade s Obchodnými podmienkami, je Žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve, žalobca si neuplatnil voči Žalovaným zmluvné úroky po zosplatení úveru. Doplnil, že platby vykonané Žalovanými po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru sa započítavajú prednostne na istinu.

2. Okresný súd Banská Bystrica ako súd upomínací vyhovel žalobe a vo veci vydal platobný rozkaz, sp. zn. 28Up/1239/2019 zo dňa 15.10.2019. Proti predmetnému platobnému rozkazu podali žalovaní v 1.) rade a 2.) rade vecne odôvodnený odpor, v ktorom v celom rozsahu popreli pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky. Požiadali o podrobenie zmluvy súdnej kontrole z úradnej povinnosti, a aby súd rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky o ktorých spotrebiteľ mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby súd určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Zdôraznili, že každá zmluva musí obsahovať obligatórne náležitosti a to presné určenie účastníkov zmluvy, presne zapísanú a poskytnutú sumu úveru, cenu ako odplaty a to pevnou sumou alebo splátkou, čas zmluvy do kedy presne trvá a dátum konečnej splatnosti. V uvedenej súvislosti poukázali na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/80/2018 a Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/9/2017 zo dňa 28.11.2017. Namietali uvedenie celkových nákladov, pričom v zmluve sú 6511,27 eura a v skutočnosti sú 6969,60, RPMN v zmluve je 17,90%, v skutočnosti však 22,45%, v dôsledku čoho je ich úver bezúročný a bez poplatkov. Namietali porušenie § 566 Občianskeho zákonníka a poukázali na zosplatenie úveru. Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a oznámenie nemožno nazvať zákonne ale fiktívne, lebo právny poriadok SR ukladá žalobcovi, že je povinný oznámiť a doručiť do vlastných rúk v lehote do 90 dní a zároveň vyzvať spotrebiteľa, že musí zaplatiť presnú sumu a zistiť čo je dôvodom neplatenia, poprípade dohodnúť odloženie splátok. Ide o diskrimináciu z pozície silnejšieho, t.j. žalobcu, lebo banka má predpokladať a vedieť, že v budúcnosti môžu nastať aj situácie, že občan môže prísť o prácu, o zdravie, popr. nebude vládvať splácať z iných podobných dôvodov. Toto musí ošetriť banka hneď na začiatku pri poskytnutí úveru, napr. poistením úveru. Inak zodpovedá za škodu. Navrhol odmietnuť návrh žalobcu, určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a zaviazat žalobcu na úhradu trov konania.

3. K odporu žalovaných sa vyjadril aj žalobca, ktorý v replike uviedol nasledovné skutočnosti. Zdôraznil, že žalovaní vo svojom podaní nepopreli skutočnosť, že so žalobcom uzatvorili zmluvu, z ktorej vyplýva uplatnený nárok, t.j. zmluvu o úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Žalobca má za to, že odpor žalovaných je v časti bez vecného odôvodnenia. Žalovaní namietali neprijateľné podmienky v zmluve, avšak bližšie nešpecifikovali, ktoré podmienky považujú za neprijateľné a z uvedeného dôvodu sa žalobca nemôže k uvedenej namietanej skutočnosti vyjadriť. Zotrval na stanovisku, že predmetná úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z .z. platného v čase uzatvorenia zmluvy a niet neprijateľnej podmienky v zmluve. Upriamil pozornosť na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C42/15. Pokiaľ ide totiž o vymedzenie pojmu „trvalý nosič“ uvedeného v článku 3 písm. m) smernice 2008/48, Súdny dvor už rozhodol, že rovnako ako v prípade papierového média musí tento nosič zabezpečiť spotrebiteľovi držbu príslušných informácií, aby si mohol prípadne uplatniť svoje práva. Pre spotrebiteľa je v tejto súvislosti významná možnosť uchovávať informácie, ktoré mu boli osobne určené, záruka, že nedôjde k zmene ich obsahu, ako aj ich dostupnosť počas primeraného času a možnosť reprodukovať ich ako také [pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o smernicu 97/7/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú. v. ES L 144, 1997, s. 19; Mim. vyd. 15/003, s. 319), rozsudok z 5. júla 2012, Content Services, C49/11, EU:C:2012:419, body 42 až 44]. Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné odpovedať na prvú a druhú otázku tak, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: - zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, - nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti

smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.“. Žalobca nadväzujúc na legitimitu dokumentov tvoriacich súčasť zmluvy vylučuje pochybnosti ohľadom platného zosplatenia úveru a to apeláciou na znenie bodu 6.8 Obchodných podmienok : „Banka je oprávnená: a. vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania Dlžníka/ Spoludlžníka s platením mesačných úhrad v zmysle ZoÚ je Banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je Dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a Banka upozornila Dlžníka/ Spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Poukázal na § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný poukazuje aj na nesprávnosť výšky RPMN a to z titulu prepočtu formou interaktívnej kalkulačky dostupnej na webe. Podľa jeho názoru v zmluve uvedená RPMN je správna. Žalobca si dovoľuje upozorniť, že internetové kalkulačky nepredstavujú záväzný a relevantný prostriedok výpočtu, ktorého výsledok by bol rozhodujúci pre posúdenie Zmluvy o úvere súdom. Každá internetová kalkulačka uvádza iný výpočet RPMN. Predmetné dokazuje nezáväzný a informatívny charakter internetových kalkulačiek.

4. Žalovaní v 1.) a 2.) rade k replike žalobcu uviedli, že uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 4000 eur na 72 mesiacov, výška splátky s poistením 96,80 eura. Úver splácali v celkovej sume 2570,51 eura, avšak prestali splácať z vážnych zdravotných dôvodov. V zmluve je nesprávne uvedená RPMN a celkové náklady spotrebiteľa. Na zmluve je uvedená RPMN 17,90 %, ale v skutočnosti je však 22,45%, celkové náklady 6511,27 eura a v skutočnosti 6511,27 eura. Pre absenciu náležitostí vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z., keďže zmluva neobsahuje RPMN je úver podľa § 9 ods. 2 vyššie uvedeného zákona bezúročný a bezpoplatkov. V zmluve je síce uvedená RPMN, ako aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, avšak nie je zrejmé, z akých skutočností žalobca pri výpočte RPMN vychádzal, v takom prípade sa jedná o neplatné zmluvné dojednanie pre neurčitosť. Neurčitosť má tie isté účinky ako keby uvedené náležitosti zmluva neobsahovala. Poukázal na viacero rozhodnutí všeobecných súdov, kde boli zmluvy určené za bezúročné a bezpoplatkov. Akcentovali na ustanovenia § 11 ods. 1 a § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Namietali premlčanie, pretože žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dňa 03.10.2017 pre omeškanie so splátkou dňa 20.03.2016, premlčacia doba začala plynúť dňa 20.03.2016 a uplynula 20.03.2019. Premlčacia doba začína plynúť vo vzťahu k celej neuspokojenej pohľadávke od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok. V tejto súvislosti upozornili na § 103 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o premlčanie splátok, platí, že premlčacia doba začína osobitne plynúť vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky odo dňa splatnosti nezaplatenej celej pohľadávky.

5. V ďalších podaniach zobrať žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 280 eur, vzhľadom na úhrady žalovaných v 1.) a 2.) rade. Vo vzťahu k RPMN uviedol, že za bezúročný sa považuje úver, ak RPMN v Zmluve o úvere je uvedená v neprospech spotrebiteľa. RPMN bola v zmluve uvedená v prospech spotrebiteľa, keďže tento sa domnieval, že úver jemu poskytnutý je drahší, než v skutočnosti je. V uvedenej súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, ohľadne výpočtu RPMN. K námietke premlčania žalobca poznamenal, že žalovaní vzniesli námietku premlčania, ktorú odôvodnili § 103 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak sa dlžník dostane do omeškania pre nesplnenie niektorej zo splátok, stane sa zročným celý dlh a premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Žalovaní však z dokumentu „Aktuálny stav úveru“ mylne konštatovali, že Žalovaní sa do omeškania dostali splátkou splatnou dňa 20.03.2016. Pri určení splátky na základe, ktorej sa Žalovaní dostali do omeškania je potrebné vychádzať z dokumentu Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 06.09.2017, ktorou boli žalovaní upozornení, že sú viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 390,05 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 363,05 eura a poplatkov vo výške 27 eur. Rovnako boli žalovaní upozornení, že v prípade, ak nedôjde k úhrade vyčíslenej dlžnej sumy, banka bude oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným v celom rozsahu. Nakoľko žalovaní dlžnú sumu neuhradili, dňa 03.10.2017 im bola zaslaná výzva na úhradu dlžnej sumy, ktorou žalobca vyhlásil úver predčasne splatným v celom rozsahu. V zmysle Upozornenia - Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 06.09.2017 je zrejmé, že žalovaní sa dostali do omeškania splátkou splatnou dňa 20.06.2017. Túto splátku žalovaní vôbec neuhradili. Vzhľadom k tomu, že splátkou, ktorou sa žalovaní dostali do omeškania je zo dňa 20.06.2017, premlčacia doba začala plynúť od tohto dátumu, t.j. od 20.06.2017 a uplynie dňa 20.06.2020. Ako vyplýva z predloženého aktuálneho stavu úveru žalovaní dňa 16.02.2016 vykonali mimoriadnu splátku vo výške 1.000,-eur, čím sa im ako to vyplýva z str. 2 Aktuálneho

stavu úveru - časť Plán splátok znížila výška mesačnej anuitnej splátky zo sumy 92 eur na sumu 68,26 eur bez poistenia ktorú žalovaní až do odkladu splátok v mesiaci 10/2016 pravidelne v správnej výške uhradili. Tvrdenia žalovaných, že sa dostali do omeškania už so splatnosťou splátky v mesiaci 03/2016 sú teda účelové a nepravdivé. Žalovaní by sa mali zamerať najmä nato, ako svoje záväzky uhrádzať a nie zavádzať konajúci súd nepravdivými tvrdeniami, ktorými sa snažia zbaviť svojich záväzkov. V tomto kontexte uviedol početné rozhodnutia krajských súdov.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom právny zástupca žalobcu, vopred riadne a včas ospravedlnil svoju neúčasť, ako aj neúčasť svojho klienta. Žalovaní na adrese, na ktorej preberali zásielky termín pojednávania neprebrali, preto im súd doručil predvolanie prostredníctvom úradnej tabule a webovej stránky súdu, a to vzhľadom na skutočnosť, že v registri obyvateľov majú uvedený ako trvalý pobyt iba Mesto Nitra. S poukazom na uvedené doručil termín pojednávania podľa § 111 ods. 3 CSP fikciou doručenia a to dňom 09.04.2021. Žalovaní svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní neospravedlnili.

7. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a žalovaných, a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými stranami konania a zistil tento skutkový a právny stav :

8. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2015 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“) vyplýva, že žalovaní v 1.) a 2.) rade ako dlžníci požiadali žalobcu ako veriteľa o poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 4000 eur, so splátkami 92 eur bez poistenia, s poistením vo výške 96,80 eura mesačne, pričom poistenie úveru bolo dojednané vo výške 4,80 eura mesačne. Prvá splátka bola splatná dňa 20.12.2015, s termínom (poslednej splátky) konečnej splatnosti dňa 20.11.2021. Splátky boli splatné 20. dňa v mesiaci. Celková čiastka, ktorú sa spotrebiteľ zaviazal vrátiť predstavovala sumu 6511,27 eura. Ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná vo výške 19,50 %, pri priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov 10,97 %. Odplata predstavovala 19,34 %, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 17,90 %. V zmluve bola uvedená aj najvyššia prípustná výška odplaty 21,94 %. Dlžníci uviedli, že spĺňajú podmienky pre vznik poistenia. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že banka položila žalovaným ako dlžníkom viaceré otázky týkajúce sa poistenia, ktoré si žalovaní zvolili. Z upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 06.09.2017 vyplynulo, že žalobca upozornil žalovaných, že ich úver je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, pričom ak nepríde k úhrade uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Žalobca predložil poštový podací hárok, z ktorého vyplýva, že odoslal predmetnú písomnosť na poštovú prepravu dňa 07.09.2017 (označenie listu sa zhoduje s označením na upozornení „UPOZ0609.txt). Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 03.10.2017 vyplýva, že veriteľ úver zosplatiť ku dňu 03.10.2017, pričom predložil poštový podací hárok preukazujúci podanie uvedeného oznámenia na poštovú prepravu dňa 04.10.2017 (označenie listu sa zhoduje s označením na listine, ktorým žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru „VYZV0310.uv“).

9. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Žalobca vzal žalobu späť v časti (2 podaniami) o zaplatenie istiny vo výške 280 eur z dôvodu úhrad zo strany žalovaných. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 280 eur skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovaných s čiastočným späťvzatím žaloby nebol potrebný, súd akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti o zaplatenie sumy 280 eur zastavil.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá

pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, s účinnosťou od 1.6.2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 9 ods. 2 písmeno j) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.epi.sk/zz/1964-40>> musí obsahovať tieto náležitosti, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 103 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1351249&f=3>>, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353382&f=2>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 18.11.2015 podľa § 497 Obchodného zákonníka a aj to, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaní, ktorí sú fyzickou osobou tak nekonali a teda boli spotrebiteľom a preto je uvedená zmluva spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Aj keď uvedená zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah, predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou, preto je na daný vzťah potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. V konaní však ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

21. Pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie dohodnutá odplata podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Táto odplata je určená v § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. vo výške dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Dohodnutá odplata zároveň nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, inak by bola neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nemôže ísť ani o úžeru, inak by bol právny úkon neplatný podľa § 39a Občianskeho zákonníka, čo však žalovaní ani nenamietali. Pretože zo zmluvy

vyplýva, že odplata bola dohodnutá vo výške 19,34 % ročne neprevyšuje tak najvyššiu prípustnú odplatu (2 x 15,37%) a pretože ide o úver bez zabezpečenia nie je ani v rozpore s dobrými mravmi. Výška odplaty tak neprevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, keďže je preukázateľne v súlade s uvedenými právnymi predpismi (údaje zistené zo stránky Ministerstva financií Slovenskej republiky, konkrétne z webovej lokality : www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebiteľskeuvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebiteľskych-uveroch-veritelmi/ <<http://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebiteľskeuvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebiteľskych-uveroch-veritelmi/>>). Súd vykonal prieskum odplaty ex offa, vzhľadom na skutočnosť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu.

22. Pokiaľ žalovaní namietali, že v zmluve nie je uvedená RMPN ani celková čiastka, ktorú majú splatiť, súd uvádza, že táto procesná obrana žalovaných nemôže obstáť a to vzhľadom na skutočnosť, že predmetná spotrebiteľská zmluva preukázateľne obsahuje všetky obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru, tak ako ich vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (teda všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písmeno a) až l), s), z) aa). Vo svojich podaniach žalovaní ďalej namietali, že nie je zrejmé z čoho veriteľ, teda žalobca vychádzal pri výpočte údaju RPMN. K tejto otázke súd poukazuje na argumentáciu v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v obdobnej veci už k tejto problematike zaujal názor, podľa ktorého zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. (teraz precizované v písmene k) nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021).

23. Žalovaní ďalej v konaní namietali nesprávny výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd zadal údaje do internetovej kalkulačky na stránke portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa (<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>) a to pre účely informatívneho a nezáväzného zistenia a vypočítania RPMN. Po zadaní dátumu úveru, počtu a výšky splátok (bez zahrnutia poisťného), výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru, údaju o periodicite splátok z uvedeného výpočtu informatívne zistil, že RPMN predstavuje 19,70 % (v zmluve je uvedená 19,50 %), pričom takúto odchýlku možno považovať za nepatrnú aj vzhľadom informatívny výpočet, ktorý nie je úplne presný. V tomto prípade zistená skutočnosť nespôsobuje zákonný postih nesprávneho uvedenia RPMN v zmluve, t. j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (podľa § 11 ods. 1 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch), jednak s poukazom na minimálnu odchýlku medzi uvedenými RPMN, ktorej existencia je prirodzená, keďže doposiaľ neexistuje Národnou bankou Slovenska jednotná kalkulačka na výpočet RPMN pre účely súdneho spotrebiteľského konania. Súd v tomto kontexte ešte dodáva, že do interaktívnej kalkulačky zadal výšku splátky v ktorej nebolo zahrnuté poistenie a to práve z dôvodu, že poistenie bolo slobodne dojednané spotrebiteľom a nebolo podmienkou poskytnutia úveru (§ 2 písmeno g) zákona o spotrebiteľských úveroch). Túto doplnkovú službu tak žalovaní neboli povinní uzavrieť, aby získali úver, keďže zo samotného formátu zmluvy je zrejmé, že mali možnosť rozhodnúť sa, či poistenie budú požadovať alebo ho odmietnú.

24. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovaných súd poznamenáva nasledovné. Osobitná právna úprava zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bola zavedená do právnej úpravy zákonom č. 379/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.11.2008 pôvodne v ods. 8 § 53 Občianskeho zákonníka. Cieľom tejto osobitnej úpravy možnosti zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bolo zamedzenie zneužívania a sprísnenie podmienky predčasného zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch. Vzhľadom na to, že všeobecná úprava zosplatnenia dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka umožňovala veriteľovi vyhlásiť predčasnú splatnosť prakticky okamžite od vzniku omeškania s úhradou splátky, dochádzalo k častému zneužívaniu tohto práva veriteľa. Úprava § 53 ods. 9 (pôvodne ods. 8) Občianskeho zákonníka teda sprísnila počiatok lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tak, že najskôr mohol veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru uplynutím 3 mesiacov od omeškania konkrétnej splátky za kumulatívneho splnenia existencie upozornenia o možnosti zosplatniť

úver 15 dní pred uplatnením tohto práva. Zmyslom tejto právnej úpravy bolo teda sprísiť podmienky možnosti zosplatnenia úveru tak, že predpokladom zosplatnenia úveru podľa § 565 je splnenie lehôt a postupov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu prišlo k platnému zosplatneniu pohľadávky, pretože aj z prehľadu platieb bolo zrejmé, že v čase upozornenia boli žalovaní už minimálne 3 mesiace v omeškaní s plnením si svojich zmluvných povinností, následkom čoho žalobca následne úver platne zosplatnil vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Okrem toho, preukázal, že listinu, ktorou žalovaných upozornil na možnosť uplatnenia zosplatnenia úveru po 90 dní trvajúcim omeškaním odoslal na poštovú prepravu, ale rovnako preukázal, že odoslal na poštovú prepravu aj listinu, ktorou oznamoval žalovaným mimoriadne zosplatnenie úveru.

25. Žalovaní ďalej namietali premlčanie pohľadávky, ktorú uplatňoval žalobca. K tejto otázke súd uvádza, že pri mnohosti omeškaných splátok a následnej zročnosti celého dlhu je potrebné za nespĺnenú splatnú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba, považovať práve tú splátku, ktorá bezprostredne predchádza upozorneniu na uplatnenie práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže dlžník musí byť v čase upozornenia v omeškaní trvajúcim minimálne tri mesiace, a za predpokladu, že veriteľ v neuviedol v upozornení, ani v listine o mimoriadnom zosplatnení pre ktorú konkrétnu splátku úver zosplatnil. Iná situácia by bola v prípade, ak by veriteľ takúto splátku presne označil, v dôsledku čoho by bolo úplne zrejmé, pre zosplatnenie ktorej splátky došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a odkedy začala plynúť premlčacia doba (v prípade zročnosti celého dlhu). V prejednávanej veci začala podľa názoru súdu plynúť premlčacia lehota dňa 20.08.2017 (keďže splátky boli splatné vždy k 20-dňu v mesiaci) ako aj preto, že žalobca neoznačil konkrétnu splátku pre ktorú úver zosplatnil. Premlčacia doba by uplynula dňa 20.08.2020, pričom žaloba bola podaná 19.09.2019, t. j. v 3-ročnej premlčacej dobe. Výklad žalovaných preto v tejto veci nemá právnu relevanciu, pretože nimi prezentovaný výklad nemá oporu jednak ani v logike veci, predovšetkým však v zákonnej úprave.

26. Vzhľadom na námietky žalovaného ohľadne plynutia premlčacej doby, súd považuje za potrebné ozrejmiť uvedené skutočnosti nasledovným výkladom. Predčasné zosplatnenie úveru je sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny vrátane kapitalizovaných úrokov. Podstatný rozdiel medzi výhodou splátok a stavom jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ pri režime splátok nemá nárok na zaplatenie celej dlžnej pohľadávky a teda aj premlčanie jednotlivých splátok je nutné právne posúdiť podľa ustanovenia § 103 vety prvej Občianskeho zákonníka a premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti. Pokiaľ však veriteľ využil svoje právo vyvolať predčasnú splatnosť svojej pohľadávky a využil ho v súlade s ustanoveniami § 53 ods. 9 <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1351024&f=3>> a § 565 Občianskeho zákonníka <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353382&f=3>>, veriteľom vyvolaná zmena v obsahu záväzku má dôsledok predpokladaný aj v osobitných ustanoveniach o premlčaní a je nutné aplikovať ustanovenie § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Zosplatnením celého (dovtedy nezaplateného) dlhu potom ani počiatok plynutia premlčania nebolo možné posudzovať podľa dikcie ustanovenia § 103 vety prvej Občianskeho zákonníka, teda zročnosťou jednotlivých splátok, nakoľko sa naplnila hypotéza predpokladaná druhou vetou tohto ustanovenia a platným a zákonným zosplatnením celého dlhu tak nastala aj dispozícia obsiahnutá v tejto vete zákonného ustanovenia a teda- začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky a to pre celý zosplatnený dlh.

27. S poukazom na uvedené, súd považoval nárok žalobcu za dôvodný a to okrem tej časti, v ktorej žalobca požadoval poplatky vo výške 36 eur, pretože súdu nebolo zrejmé na akom základe si ich žalobca uplatnil, rovnako tak žalobca nepreukázal, žeby mu takýto nárok vznikol, pretože nevyplýva zo zmluvy. Žalobca tak nepreukázal, že má nárok na zaplatenie poplatkov vo výške 36 eur, ktorý si podľa názoru súdu uplatnil nedôvodne, bez akejkoľvek argumentácie, ktorá by legitímne odôvodňovala opodstatnenosť nároku. Súd mu potom takýto nárok nepriznal a v tejto časti žalobu zamietol.

28. Nad rámec uvedeného, súd poznamenáva, že návrh žalovaných uplatnený v odpore nepovažoval za vzájomný návrh, pretože žalovaní nenavrhli, aby bolo prisúdené viac, než navrhol žalobca (§ 147 ods. 2 CSP), preto odpor vyhodnotil po obsahovej stránke ako prejav procesnej obrany a to vo forme novej tzv. kompenzačnej námietky. Keďže však súd nevzhladol dôvod na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, táto námietka bola zo strany žalovaných vyhodnotená ako nedôvodná.

29. Vo vzťahu k námietke žalovaných, aby súd podrobil prieskumu predmetnú spotrebiteľskú zmluvu z toho pohľadu, či obsahuje neprijateľné podmienky, súd poznamenáva, že žalovaní absolútne neoznačili konkrétne ustanovenia zmluvy, ktoré by podľa ich názoru mali byť neprijateľné. Nie je pritom úlohou súdu suplovať procesnú aktivitu strán, ani si domýšľať, ktoré ustanovenia by mohli byť alebo mali byť neprijateľné, pretože žalovaní takéto ustanovenia sú povinní označiť v rámci svojej procesnej obrany. Okrem toho, súd poznamenáva, že aj ochrana spotrebiteľa musí mať svoje hranice, nesmie byť bezbrehá, pretože v tom prípade by jednostranne zvýhodňovali dlžníka pred veriteľom, čo je však neprípustné. V tejto súvislosti ešte súd poukazuje na skutočnosť, že povinnosť tvrdiť určité skutočnosti má charakter procesného bremena. Konkrétne zaťažuje toho, kto má procesnú povinnosť tvrdiť, ale aj toho, kto má procesnú povinnosť poprieť tvrdenia protistrany. Súd však zdôrazňuje, že sa musí jednať o substancované skutkové tvrdenie, teda tvrdenie, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnú normu a je možné k nemu vykonať dokazovanie. Takúto povinnosť si však žalovaní nespĺnili, pretože uvedené skutkové tvrdenia o neprijateľnosti neoznačených zmluvných podmienok nie je možné považovať za substancované, a aj preto, že takéto tvrdenie je ničím nepreukázané, nepodložené žiadnym dôkazom preukazujúcim také nekalé konanie žalobcu.

30. Keďže sa žalovaní dostali s platením peňažného dlhu do omeškania a žalobca oprávnené v súlade so zákonom zosplatnil úver, má právo požadovať úroky z omeškania z jednotlivých dlžných súm, keďže žalobca vzhľadom na úhrady žalovaných v priebehu konania musel upraviť jednotlivé doby omeškania peňažného dlhu žalovaných. S poukazom na vyššie uvedené, súd zároveň uložil žalovaným povinnosť zaplatiť dlžné sumy spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne a to podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., pretože základná úroková sadzba ECB bola v rozhodnej dobe omeškania žalovaných vo výške 0,00 % a žalobcovi patrí úrok z omeškania o 5 bodov vyšší, pretože žalovaní už boli s jednotlivými dlžnými sumami v omeškaní v dobe, od ktorej požadoval žalobca priznať úroky z omeškania. Súd tak žalovaným uložil zaplatiť dlžnú sumu spolu s príslušnými zákonnými úrokmi z omeškania vo výške 5% z jednotlivých dlžných súm spoločne a nerozdielne (keďže išlo o spoločný záväzok žalovaných) do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pretože nezistil žiadne okolnosti odôvodňujúce uloženie inej lehoty na plnenie.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP, s poukazom na § 262 odsek 1 CSP a to v rozhodnutí ktorým sa konanie končí. Žalobca sa po späťvzati domáhal zaplattenia sumy 2648,51 eura, pričom bol úspešný v časti o zaplattenie sumy 2612,51 eura, čo predstavuje úspech 98,77% a žalovaní boli úspešní v časti o zaplattenie sumy 36 eur, čo predstavuje úspech 1,23 %, pričom celkový úspech žalobcu predstavoval 97,54 %. Zároveň súd vo výroku o nároku na náhradu trov konania zohľadnil procesné zavinenie žalovaných na zastavení konania, ktorí plnili žalobcovi počas konania, teda po podaní žaloby, preto procesne zavinili zastavenie konania (podľa § 256 ods. 1 CSP) v časti, v ktorej súd konanie o zaplattenie sumy 280 eur zastavil. Súd zároveň v časti v ktorej posudzoval procesné zavinenie, rovnako tak v časti v ktorej posudzoval pomer úspechu nevzhliadol žiaden dôvod, ktorý by odôvodňoval iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, predovšetkým potrebu aplikácie § 257 CSP. Potom celkovo patrí žalobcovi nárok na náhradu konania, tak ako precizoval vo výroku rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, t. j. 97,54%.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.